

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ

МОЖЕ БИ МОЯ

chitanka.info

*Зинал е гроб — за кого ли изровен? —
бавно отйеква се звона черковен —
звънне и спре, като нещо възчаква,
като мъртвеца и той да оплаква,
зарад когото тълпа се е сбрала
тамо на гроба за сетна раздяла.
*Гроба. И може би той да е моя.**

*Зинал е — чака да бъде заровен.
Ето че гръмна и хора черковен:
„Вечная памет!“ Повтори, потрети.
Тихи ридания. Писък! Навети...
„Майко!“ — залипана рожба^[1] изплака...
Черната пръст во ковчега затрака.
*Гроба. И може той да е моя.**

*Още едни за земя се привеждат,
други се вече из пътя изреждат,
трети — цял рой — се навънка помъкна.
Тихне. Затихна. И звона замъкна.
Пак се в живота завърнаха всички...
Гроба остана в полета самички.
*Гроба. И може би той да е моя.**

[1] „Залипана рожба“ — от хлипа (която хлипа, плаче). ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.